

PARLAMENT EUROPEJSKI

2004

2009

Dokument z posiedzenia

A6-0053/2009

16.2.2009

*****I**

SPRAWOZDANIE

w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie płatności transgranicznych we Wspólnocie (COM(2008)0640 – C6-0352/2008 – 2008/0194(COD))

Komisja Gospodarcza i Monetarna

Sprawozdawczyni: Margarita Starkevičiūtė

Objaśnienie używanych znaków

- * Procedura konsultacji
większość oddanych głosów
- **I Procedura współpracy (pierwsze czytanie)
większość oddanych głosów
- **II Procedura współpracy (drugie czytanie)
*większość oddanych głosów, by zatwierdzić wspólne stanowisko
większość głosów ogólnej liczby posłów do PE, by odrzucić lub
wprowadzić poprawki do wspólnego stanowiska*
- *** Procedura zgody
*większość głosów ogólnej liczby posłów do PE, za wyjątkiem
przypadków ujętych w art. 105, 107, 161 i 300 Traktatu WE oraz w
art. 7 Traktatu UE*
- ***I Procedura współdecyzji (pierwsze czytanie)
większość oddanych głosów
- ***II Procedura współdecyzji (drugie czytanie)
*większość oddanych głosów, by zatwierdzić wspólne stanowisko
wymagana większość głosów ogólnej liczby posłów do PE, by
odrzucić lub wprowadzić poprawki do wspólnego stanowiska*
- ***III Procedura współdecyzji (trzecie czytanie)
większość oddanych głosów, by zatwierdzić wspólny projekt

(Wskazana procedura opiera się na podstawie prawnej zaproponowanej przez Komisję.)

Poprawki do tekstu legislacyjnego

W poprawkach Parlamentu zmiany zaznaczone są **wytluszczonym drukiem i kursywą**. W aktach zmieniających powtórzone bez zmian fragmenty obowiązującego przepisu, do którego Parlament - w przeciwieństwie do Komisji - proponuje poprawki, zaznaczane są **wytluszczonym drukiem**. Ewentualne skreślenia w obrębie takich fragmentów zaznaczane są w sposób następujący: [...]. Oznakowanie *zwykłą kursywą* jest wskazówką dla służb technicznych dotyczącą propozycji korekty elementów tekstu legislacyjnego w celu ustalenia tekstu końcowego (np. elementów w oczywisty sposób błędnych lub pominiętych w danej wersji językowej). Sugestie korekty wymagają zgody właściwych służb technicznych.

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI LEGISLACYJNEJ PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO	5
UZASADNIENIE	19
OPINIA KOMISJI PRAWNEJ	22
PROCEDURA	25

PROJEKT REZOLUCJI LEGISLACYJNEJ PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie płatności transgranicznych we Wspólnocie
(COM(2008)0640 – C6-0352/2008 – 2008/0194(COD))

(Procedura współdecyzji: pierwsze czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2008)0640),
 - uwzględniając art. 251 ust. 2 oraz art. 95 ust. 1 traktatu WE, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C6-0352/2008),
 - uwzględniając art. 51 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej oraz opinię Komisji Prawnej (A6-0053/2009),
1. zatwierdza po poprawkach wniosek Komisji;
 2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzenie znaczących zmian do swojego wniosku lub zastąpienie go innym tekstem;
 3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

Poprawka 1

Wniosek dotyczący rozporządzenia Punkt 5 preambuły

Tekst proponowany przez Komisję

(5) Rozporządzenie (WE) nr 2560/2001 dotyczy transgranicznych poleceń przelewu i transgranicznych elektronicznych transakcji płatniczych. ***Jego zakres obejmuje również czeki transgraniczne, ale wyłącznie do celów przejrzystości.*** Aby zgodnie z celem dyrektywy 2007/64/WE umożliwić także transgraniczne polecenia zapłaty, należy rozszerzyć zakres rozporządzenia. W przypadku instrumentów płatniczych

Poprawka

(5) Rozporządzenie (WE) nr 2560/2001 dotyczy transgranicznych poleceń przelewu i transgranicznych elektronicznych transakcji płatniczych. Aby zgodnie z celem dyrektywy 2007/64/WE umożliwić także transgraniczne polecenia zapłaty, należy rozszerzyć zakres rozporządzenia. W przypadku instrumentów płatniczych istniejących wyłącznie lub zasadniczo w formie papierowej, takich jak czeki, nadal

istniejących wyłącznie lub zasadniczo w formie papierowej, takich jak чеки, nadal nie należy stosować zasady równych opłat, ponieważ ze względu na ich charakter nie można ich przetwarzać w sposób równie wydajny jak płatności *elektroniczne*.

nie należy stosować zasady równych opłat, ponieważ ze względu na ich charakter nie można ich przetwarzać w sposób równie wydajny jak płatności, *które są przetwarzane w sposób elektroniczny. Zasada równych opłat powinna mieć zastosowanie do płatności, które są inicjowane lub zakańczane w formie papierowej lub w gotówce, jeżeli na określonym etapie łańcucha płatności są one przetwarzane w sposób elektroniczny, z wyłączeniem czeków, jak również do wszelkich opłat związanych bezpośrednio, lub pośrednio z transakcją płatniczą, z wyłączeniem opłat za przeliczenie waluty. Opłatą pośrednią jest np. opłata za ustanowienie stałego zlecenia płatniczego lub opłata za używanie karty płatniczej, kredytowej lub debetowej, która powinna być taka sama dla płatności krajowych i transgranicznych w obrębie Wspólnoty.*

Uzasadnienie

Proponowany nowy przegląd rozporządzenia 2560/2001 nie zawiera żadnych przepisów związanych z przejrzystością; kwestia ta jest objęta dyrektywą 2007/64/WE. W celu zagwarantowania jasności i pewności prawnej oraz uniknięcia rozbieżnych interpretacji pojęcia opłat.

Poprawka 2

Wniosek dotyczący rozporządzenia Punkt 5a preambuły (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(5a) Państwa członkowskie powinny zająć się kwestią niepewności związanej ze stosowaniem wielostronnej opłaty za wymianę (MIF). Wobec braku dwustronnego porozumienia pomiędzy dostawcami usług płatniczych odbiorcy i płatnika należy ustalić standardową tymczasową wartość MIF dla polecenia zapłaty na poziomie 0,088 na okres przejściowy do 31 października 2012. Pod koniec tego okresu powinno być możliwe

utrzymanie wielostronnych opłat za wymianę pod warunkiem, że przestrzegają one wskazówek Komisji. Te wskazówki Komisji powinny zostać przyjęte do 31 marca 2010 r. i powinny opierać się na obserwacji kosztów i opłat za usługi wy świadczone między dostawcami usług płatniczych.

Uzasadnienie

Celem zapobieżenia niepewności i zamknięcia debaty nad MIF.

Poprawka 3

Wniosek dotyczący rozporządzenia Punkt 6 preambuły

Tekst proponowany przez Komisję

(6) Właściwe jest stosowanie zasady równych opłat, ponieważ należy zapobiec fragmentacji rynków usług płatniczych. W tym celu dla każdej kategorii płatności transgranicznej należy wskazać płatność krajową, która **w szczególności pod względem sposobu udzielenia zlecenia, szybkości i stopnia automatyzacji** wykazuje takie same lub bardzo podobne cechy co płatność transgraniczna.

Poprawka

(6) Właściwe jest stosowanie zasady równych opłat, ponieważ należy zapobiec fragmentacji rynków usług płatniczych. W tym celu dla każdej kategorii płatności transgranicznej należy wskazać płatność krajową, która wykazuje takie same lub bardzo podobne cechy co płatność transgraniczna. **Powinno być możliwe wykorzystywanie poniższych kryteriów do identyfikacji płatności krajowej odpowiadającej płatności transgranicznej: wykorzystana waluta, sposób rozpoczęcia, dokonania i zakończenia płatności, stopień automatyzacji, wartość transakcji jakakolwiek gwarancja płatności, status klienta, związek z dostawcą usług płatniczych, rodzaj umowy lub wykorzystany instrument płatniczy, jak określono to w art. 4 ust. 23 dyrektywy 2007/64/WE. Nie należy traktować tego zestawu kryteriów jako wyczerpującego.**

Uzasadnienie

W rozporządzeniu należy szczegółowo określić kryteria służące identyfikacji płatności posiadającej cechy takie same lub podobne do cech płatności transgranicznej w celu zagwarantowania, że interpretacja tych przepisów nie będzie różna w poszczególnych

państwach członkowskich.

Poprawka 4

Wniosek dotyczący rozporządzenia Punkt 9 preambuły

Tekst proponowany przez Komisję

(9) Celem zapewnienia możliwości dochodzenia swoich praw w przypadkach niewłaściwego stosowania niniejszego rozporządzenia państwa członkowskie powinny ustanowić odpowiednie i skuteczne procedury składania skarg lub odwołań oraz rozstrzygania wszelkich sporów między użytkownikiem usług płatniczych a jego dostawcą usług płatniczych. Ważne jest również, by wyznaczone zostały właściwe organy i pozasądowe organy rozjemcze, tam gdzie to stosowne, przy wykorzystaniu istniejących procedur.

Poprawka

(9) Celem zapewnienia możliwości dochodzenia swoich praw w przypadkach niewłaściwego stosowania niniejszego rozporządzenia państwa członkowskie powinny ustanowić odpowiednie i skuteczne procedury składania skarg lub odwołań oraz rozstrzygania wszelkich sporów między użytkownikiem usług płatniczych a jego dostawcą usług płatniczych. Ważne jest również, by wyznaczone zostały właściwe organy i pozasądowe organy rozjemcze, tam gdzie to stosowne, przy wykorzystaniu istniejących procedur. ***Właściwe organy powinny wydać, tam gdzie uznają to za konieczne, wytyczne do identyfikacji odpowiednich płatności krajowych.***

Uzasadnienie

Właściwe organy powinny uściślić, tam gdzie uznają to za konieczne, pojęcie odpowiednich płatności celem uniknięcia różnic w interpretowaniu.

Poprawka 5

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 1 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

2. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do płatności transgranicznych do kwoty 50 000 EUR, które są denominowane w euro lub w walucie jednego z państw członkowskich, o których mowa w art. 11.

Poprawka

2. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do płatności transgranicznych do kwoty 50 000 EUR, ***zgodnie z przepisami dyrektywy 2007/64/WE***, które są denominowane w euro lub w walucie jednego z państw członkowskich, o których mowa w art. 11.

Uzasadnienie

Płatności objęte niniejszym rozporządzeniem muszą być takie same, jak płatności objęte dyrektywą w sprawie usług płatniczych.

Poprawka 6

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 1 – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję

3. Niniejsze rozporządzenie nie stosuje się do płatności dokonywanych przez dostawców usług płatniczych na ich własny rachunek.

Poprawka

3. Niniejsze rozporządzenie nie stosuje się do płatności dokonywanych przez dostawców usług płatniczych na ich własny rachunek **lub w imieniu innych dostawców usług płatniczych.**

Uzasadnienie

Usługi międzybankowe nie powinny wchodzić w zakres niniejszego rozporządzenia, które zajmuje się wyłącznie kwestią polityki wobec dostawców usług płatniczych w zakresie opłat nakładanych przez nich na klientów.

Poprawka 7

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 2 - punkt 1

Tekst proponowany przez Komisję

(1) „płatności transgraniczne” oznaczają **elektroniczne** transakcje płatnicze inicjowane przez płatnika lub przez odbiorcę lub poprzez odbiorcę **i dokonywane przez dostawcę usług płatniczych lub jego oddział w jednym państwie członkowskim w celu udostępnienia środków pieniężnych odbiorcy za pośrednictwem jego dostawcy usług płatniczych lub oddziału tego dostawcy w innym państwie członkowskim;**

Poprawka

(1) „płatności transgraniczne” oznaczają **przetwarzane w sposób elektroniczny** transakcje płatnicze inicjowane przez płatnika lub przez odbiorcę lub poprzez odbiorcę, **w przypadku których dostawcy usług płatniczych płatnika i odbiorcy znajdują się w innych państwach członkowskich;**

Uzasadnienie

Należy uprościć tę definicję i w większym stopniu dostosować ją do dyrektywy w sprawie usług płatniczych: zgodnie z art. 2 ust. 1 dyrektywy w sprawie usług płatniczych decydującą kwestią jest to, gdzie znajduje się dostawca usług płatniczych, co odnosi się również do oddziałów.

Poprawka 8

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 2 – punkt 5

Tekst proponowany przez Komisję

(5) „dostawca usług płatniczych” oznacza podmioty należące do jednej z kategorii, o których mowa w art. 1 ust. 1 dyrektywy 2007/64/WE, oraz osoby fizyczne i prawne, **o których mowa w art. 26 tej** dyrektywy;

Poprawka

(5) „dostawca usług płatniczych” oznacza podmioty należące do jednej z kategorii, o których mowa w art. 1 ust. 1 dyrektywy 2007/64/WE, oraz osoby fizyczne i prawne **korzystające z odstępstwa zgodnie z art. 26 niniejszej** dyrektywy;

Uzasadnienie

Obecne sformułowanie może spowodować niepewność prawną odnośnie do warunków, na jakich osoby fizyczne lub prawne mogą stać się dostawcami usług płatniczych oraz do charakteru – transgranicznego lub jedynie krajowego – działalności, jaką mogą podjąć.

Poprawka 9

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 2 – punkt 9

Tekst proponowany przez Komisję

(9) „opłaty” oznaczają każdą opłatę nałożoną przez dostawcę usług płatniczych na użytkownika usług płatniczych i bezpośrednio **lub pośrednio** związaną z transakcją płatniczą.

Poprawka

(9) „opłaty” oznaczają każdą opłatę nałożoną przez dostawcę usług płatniczych na użytkownika usług płatniczych i bezpośrednio związaną z transakcją płatniczą.

Uzasadnienie

W celu zagwarantowania jasności i pewności prawnej oraz uniknięcia rozbieżnych interpretacji pojęcia opłat proponowalibyśmy zmienić definicję „opłat” w art. 2 punkcie 9, usuwając z niej słowo „pośrednio”.

Poprawka 10

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 2 – punkt 9a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(9a) „środki” oznaczają banknoty i monety, zapis księgowy i pieniądz elektroniczny określone w art. 1 ust. 3 lit. b) dyrektywy 2000/46/WE;

Uzasadnienie

Termin „środki” został wykorzystany w art. 2 (Definicje) proponowanego rozporządzenia. Dlatego też należy podać jego definicję, zgodną z definicją zastosowaną w dyrektywie w sprawie usług płatniczych (art. 4 ust. 15).

Poprawka 11

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 3 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

1. Opłaty nakładane przez dostawcę usług płatniczych w odniesieniu do płatności transgranicznych są takie same jak opłaty nakładane przez tego **samego** dostawcę w odniesieniu do *podobnych* płatności o tej samej wartości dokonywanych w państwie członkowskim, w którym płatność transgraniczna jest inicjowana.

1. Opłaty nakładane przez dostawcę usług płatniczych **na użytkownika usług płatniczych** w odniesieniu do płatności transgranicznych są takie same jak opłaty nakładane przez tego dostawcę **na tego użytkownika usług płatniczych** w odniesieniu do *odpowiednich* płatności o tej samej wartości **i w tej samej walucie** dokonywanych w państwie członkowskim, w którym płatność transgraniczna jest inicjowana.

Uzasadnienie

Zasady dotyczące równości opłat muszą być sformułowane bardziej precyzyjnie w celu uniknięcia wszelkich możliwych nieporozumień.

Poprawka 12

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 3 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

2. Przy obliczaniu wysokości opłat za płatności transgraniczne do celów ust. 1 dostawca usług płatniczych określa *podobną* płatność krajową.

Poprawka

2. Przy obliczaniu wysokości opłat za płatności transgraniczne do celów ust. 1 dostawca usług płatniczych określa *odpowiednią lub podobną* płatność krajową

Właściwe organy powinny wydać, tam gdzie uznają to za konieczne, wytyczne do identyfikacji odpowiednich płatności krajowych. Właściwe organy czynnie współpracują w celu zagwarantowania zbieżności wytycznych dla odpowiednich płatności.

Uzasadnienie

Przy obliczaniu wysokości opłat za płatności transgraniczne należy uwzględnić odpowiednią lub, w razie braku takiej, podobną płatność krajową.

Właściwe jest uściślenie wytycznych, zgodnie z którymi właściwe organy identyfikują odpowiednie płatności.

Poprawka 13

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 3 – ustęp 3 (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3. Jeśli państwo członkowskie zgodnie z art. 11 powiadomiło o rozszerzeniu zakresu stosowania niniejszego rozporządzenia na swoją walutę, płatność krajowa dokonywana w walucie tego państwa członkowskiego może być uważana za odpowiadającą płatności transgranicznej denominowanej w euro.

Uzasadnienie

Przepis ten umożliwiłby rozszerzenie zakresu stosowania rozporządzenia na waluty państw członkowskich UE inne niż euro.

Poprawka 14

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 3 – ustęp 4 (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

4. Art. 52 ust. 2 dyrektywy 2007/64/WE ma zastosowanie do poleceń przelewu i poleceń zapłaty.

Uzasadnienie

To uzupełnienie jest konieczne w celu zagwarantowania pewności prawnej i spójności z dyrektywą 2007/64/WE.

Poprawka 15

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 3 – ustęp 5 (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

5. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do płatności elektronicznych, w tym do płatności, które są inicjowane lub zakańczane w formie papierowej lub w gotówce, jeżeli transakcja jest przetwarzana w sposób elektroniczny.

Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do wszelkich opłat związanych z umową ramową oraz towarzyszącymi transakcjami płatniczymi. Opłaty takie jak opłata za ustanowienie stałego zlecenia płatniczego lub opłata za używanie karty płatniczej są takie same dla płatności krajowych i transgranicznych w obrębie Wspólnoty.

Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do opłat za przeliczenie

waluty.

Uzasadnienie

Zasadnicze znaczenie ma wyraźne umieszczenie w umowie przepisów niniejszego rozporządzenia związanych z jednakowymi opłatami.

Poprawka 16

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 4 – ustęp 1**

Tekst proponowany przez Komisję

1. Dostawca usług płatniczych przekazuje, w stosownych przypadkach, użytkownikowi usług płatniczych jego **międzynarodowy numer rachunku bankowego** (IBAN) oraz **kod identyfikujący** banku (BIC).

W stosownych przypadkach dostawca usług płatniczych podaje ponadto na wyciągach z rachunku użytkownika usług płatniczych lub w załączniku do nich **IBAN i BIC** użytkownika.

Poprawka

1. Dostawca usług płatniczych przekazuje, w stosownych przypadkach, użytkownikowi usług płatniczych jego **unikatowy identyfikator** (*np.* IBAN) oraz **unikatowy identyfikator jego** banku (*np.* BIC).

W stosownych przypadkach dostawca usług płatniczych podaje ponadto na wyciągach z rachunku użytkownika usług płatniczych lub w załączniku do nich **unikatowy identyfikator** użytkownika (*np.* IBAN) oraz **unikatowy identyfikator jego** banku (*np.* BIC).

Dostawca usług płatniczych nie może pobierać od użytkownika usług płatniczych opłat za dostarczanie informacji wymaganych na mocy niniejszego ustępu.

Uzasadnienie

W celu zagwarantowania spójności z dyrektywą w sprawie usług płatniczych odwołanie do kodów IBAN i BIC w rozporządzeniu w sprawie płatności transgranicznych należy zastąpić odwołaniem do unikatowych identyfikatorów.

W celu dostosowania przedmiotowego rozporządzenia do dyrektywy w sprawie usług płatniczych (art. 32 ust. 1) należy sprecyzować, że dostarczanie tych informacji użytkownikowi usług płatniczych jest zwolnione z opłat.

Poprawka 17

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 4 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

2. Tam gdzie to stosowne w związku z charakterem transakcji płatniczej, w odniesieniu do inicjowanych przez siebie transakcji płatnik przekazuje na żądanie swojemu dostawcy usług płatniczych IBAN odbiorcy oraz **BIC** dostawcy usług płatniczych odbiorcy.

Poprawka

2. Tam gdzie to stosowne w związku z charakterem transakcji płatniczej, w odniesieniu do inicjowanych przez siebie transakcji płatnik przekazuje na żądanie swojemu dostawcy usług płatniczych **unikatowe identyfikatory (np. IBAN, BIC)** odbiorcy oraz dostawcy usług płatniczych odbiorcy.

Uzasadnienie

W celu zagwarantowania spójności z dyrektywą w sprawie usług płatniczych odwołanie do kodów IBAN i BIC w rozporządzeniu w sprawie płatności transgranicznych należy zastąpić odwołaniem do unikatowych identyfikatorów.

Poprawka 18

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 4 – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję

3. Tam gdzie to stosowne w związku z charakterem transakcji płatniczej, w odniesieniu do inicjowanych przez siebie transakcji odbiorca przekazuje na żądanie swojemu dostawcy usług płatniczych IBAN płatnika oraz **BIC** dostawcy usług płatniczych płatnika.

Poprawka

3. Tam gdzie to stosowne w związku z charakterem transakcji płatniczej, w odniesieniu do inicjowanych przez siebie transakcji płatnik przekazuje na żądanie swojemu dostawcy usług płatniczych **unikatowe identyfikatory (np. IBAN, BIC)** płatnika oraz dostawcy usług płatniczych płatnika.

Uzasadnienie

W celu zagwarantowania spójności z dyrektywą w sprawie usług płatniczych odwołanie do kodów IBAN i BIC w rozporządzeniu w sprawie płatności transgranicznych należy zastąpić odwołaniem do unikatowych identyfikatorów.

Poprawka 19

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 4 – ustęp 4

Tekst proponowany przez Komisję

4. Tam gdzie to stosowne w związku z charakterem transakcji płatniczej, w odniesieniu do całego fakturowania towarów i usług we Wspólnocie dostawca, który akceptuje płatności objęte niniejszym rozporządzeniem, przekazuje **swój** IBAN oraz BIC swojego dostawcy usług płatniczych swoim klientom.

Poprawka

4. Tam gdzie to stosowne w związku z charakterem transakcji płatniczej, w odniesieniu do całego fakturowania towarów i usług we Wspólnocie dostawca, który akceptuje płatności objęte niniejszym rozporządzeniem, przekazuje **swoje unikatowe identyfikatory (np. IBAN, BIC)** oraz **unikatowe identyfikatory (np. IBAN, BIC)** swojego dostawcy usług płatniczych swoim klientom.

Uzasadnienie

W celu zagwarantowania spójności z dyrektywą w sprawie usług płatniczych odwołanie do kodów IBAN i BIC w rozporządzeniu w sprawie płatności transgranicznych należy zastąpić odwołaniem do unikatowych identyfikatorów.

Poprawka 20

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 5 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

2. Ze skutkiem **najpóźniej** od dnia 1 stycznia **2012** r. państwa członkowskie znoszą krajowe obowiązki sprawozdawcze oparte na danych rozrachunkowych, nałożone na dostawców usług płatniczych do celów statystyk bilansu płatniczego.

Poprawka

2. Ze skutkiem od dnia 1 stycznia **2015** r. państwa członkowskie znoszą krajowe obowiązki sprawozdawcze oparte na danych rozrachunkowych, nałożone na dostawców usług płatniczych do celów statystyk bilansu płatniczego.

Poprawka 21

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 6 – ustęp 1 – akapit pierwszy a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Państwa członkowskie zobowiązują

właściwe organy do skutecznego monitorowania zgodności z niniejszym rozporządzeniem oraz do podejmowania działań koniecznych do zapewnienia takiej zgodności.

Uzasadnienie

Należy wyraźnie stwierdzić, że właściwe organy gwarantują zgodność z przedmiotowym rozporządzeniem, a nie tylko reagują na skargi użytkowników usług płatniczych. Właściwe organy powinny mieć możliwość podejmowania interwencji z własnej inicjatywy.

Poprawka 22

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 6 – ustęp 1 – akapit drugi a (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Państwa członkowskie mogą wyznaczyć istniejące instytucje do działania jako właściwe organy.

Poprawka 23

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 7 – ustęp 1 – akapit pierwszy a (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Państwa członkowskie mogą skorzystać w tym celu z istniejących procedur lub poszerzyć ich zakres.

Poprawka 24

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 9**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

1. Wspomniane w art. 6 i 8 właściwe organy i pozasądowe organy rozjemcze poszczególnych państw członkowskich

Wspomniane w art. 6 i 8 właściwe organy i pozasądowe organy rozjemcze poszczególnych państw członkowskich

aktywnie współpracują przy rozstrzygnięciu sporów transgranicznych.

aktywnie ***i pilnie*** współpracują przy rozstrzygnięciu sporów transgranicznych ***poprzez wymianę informacji dotyczących praktyk z zakresu prawa stosowanych w ich jurysdykcji lub, jeśli to stosowne, poprzez przekazywanie sobie procedur wnoszenia skarg i procedur odszkodowawczych.***

Uzasadnienie

Należy w większym stopniu wyjaśnić, w jaki sposób właściwe organy i pozasądowe organy rozjemcze mają ze sobą współpracować w przypadkach sporów transgranicznych.

Poprawka 25

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 12 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

2. ***Najpóźniej do*** dnia 31 grudnia **2015** r. Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu i Europejskiemu Bankowi Centralnemu sprawozdanie dotyczące stosowania niniejszego rozporządzenia, w stosownych przypadkach wraz z odpowiednimi wnioskami.

Poprawka

2. ***Do*** dnia 31 grudnia **2012** r. Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu i Europejskiemu Bankowi Centralnemu sprawozdanie dotyczące stosowania niniejszego rozporządzenia, w stosownych przypadkach wraz z odpowiednimi wnioskami.

Uzasadnienie

Nie jest konieczne ustanawianie tak długiego okresu na ocenę i przedstawienie sprawozdania na temat stosowania rozporządzenia.

UZASADNIENIE

Nieskuteczność oraz wysoki koszt płatności transgranicznych stały się widoczne dopiero po wprowadzeniu euro i zniesieniu kursów wymiany walut pomiędzy krajami należącymi do strefy euro.

W związku z tym w dniu 25 lipca 2001 r., Komisja złożyła wniosek dotyczący rozporządzenia (WE) nr 2560/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie płatności transgranicznych w euro (dalej zwanym „rozporządzeniem 2560”). Został on przyjęty w dniu 19 grudnia 2001 r. i wszedł w życie w dniu 31 grudnia 2001 r., tym samym gwarantując, że koszt płatności transgranicznych będzie równy kosztowi płatności dokonywanych w danym państwie członkowskim.

Rozporządzenie odnosi się do poleceń przelewu, wypłat gotówki z bankomatów oraz płatności za pomocą kart debetowych lub kredytowych do kwoty 12 500 euro w krajach należących do Europejskiego Obszaru Gospodarczego (wszystkie 27 państw członkowskich Unii Europejskiej oraz Islandia, Liechtenstein i Norwegia). Od dnia 1 stycznia 2006 r. rozporządzenie ma zastosowanie do płatności transgranicznych do kwoty 50 000 euro.

W rozporządzeniu wprowadzono zasadę równych opłat za płatności transgraniczne i odpowiednie płatności krajowe, co doprowadziło do obniżki cen i zwiększenia konkurencji na rynkach usług płatniczych. Przedmiotowe rozporządzenie dało początek jednolitemu obszarowi płatności w euro (SEPA).

Wniosek dotyczący zmienionego rozporządzenia stanowi odpowiedź na szybki rozwój rynków płatności w UE i jest wynikiem dokładnej procedury przeglądu oraz sprawozdania sporządzonego przez Komisję Europejską w lutym 2008 r.

Procedura przeglądu rozporządzenia 2560 dotyczyła szeregu różnych elementów.

W sprawozdaniu Komisji Europejskiej przedstawiono, w jaki sposób rozporządzenie 2560/2001 było stosowane w państwach członkowskich i jakie praktyczne problemy pojawiły się podczas jego wdrażania. Wynika z niego, że należy złożyć szereg wniosków w celu podjęcia działań w związku ze wskazanymi kwestiami, lepszego odzwierciedlenia zmian na rynkach detalicznych usług finansowych i dostosowania rozporządzenia do niedawno przyjętej dyrektywy w sprawie usług płatniczych (2007/64/WE).

W sprawozdaniu potwierdzono, że rozporządzenie spełniło swoje dwa podstawowe cele. Po pierwsze przyczyniło się do istotnego obniżenia opłat za płatności transgraniczne, zwłaszcza polecenia przelewu (transgraniczne polecenie przelewu na kwotę 100 euro, którego koszt wyniósłby średnio 24 euro przed wprowadzeniem rozporządzenia, obecnie kosztuje średnio 2,5 euro, nie powodując przy tym wzrostu opłat za krajowe polecenia przelewu). Po drugie, w obliczu braku skutecznej i zintegrowanej infrastruktury europejskich usług płatniczych, rozporządzenie zachęciło sektor usług finansowych do podjęcia niezbędnych wysiłków i wcielenia w życie koncepcji „obszaru krajowych płatności” dla bezgotówkowych płatności w euro poprzez utworzenie jednolitego obszaru płatności w euro (SEPA), który w dalszej perspektywie powinien pomóc obniżyć koszty dla wszystkich konsumentów.

Na koniec w sprawozdaniu stwierdza się, że zakres rozporządzenia powinien zostać rozszerzony tak, aby objął również polecenia zapłaty, które nie były wcześniej dostępne na zasadzie transgranicznej. Ponadto, zgodnie ze sprawozdaniem, wszystkie państwa członkowskie powinny wyznaczyć właściwe organy i odpowiednie pozasądowe procedury rozjemcze w celu lepszej ochrony praw konsumenta w sporach wynikających z tego rozporządzenia.

Przewidywane jest również przeprowadzenie przeglądu oraz stopniowe zniesienie wymogów w zakresie sprawozdawczości do celów statystyki bilansu płatniczego nałożonych na banki w niektórych państwach członkowskich, ponieważ wymogi te utrudniają rozwój SEPA, ograniczają wprowadzenie w pełni zautomatyzowanego przetwarzania płatności transgranicznych i ostatecznie powodują zwiększenie kosztów ponoszonych przez banki oraz konsumentów.

We wniosku Komisji przedstawiono pięć głównych zmian wprowadzonych do obecnego tekstu rozporządzenia 2560/2001:

- rozszerzenie zasady równych opłat dla płatności transgranicznych i odpowiednich płatności krajowych na polecenia zapłaty (art. 2, definicje);
- uściślenie pojęcia „odpowiednich płatności” (art. 3);
- zwrócenie się do państw członkowskich o wyznaczenie władz oraz pozasądowych organów rozjemczych właściwych do skutecznego rozpatrywania skarg i rozstrzygnięcia sporów związanych z przedmiotowym wnioskiem (art. 6-9);
- stopniowe zniesienie wymogów w zakresie sprawozdawczości do celów statystyki bilansu płatniczego nałożonych na dostawców usług płatniczych (próg 50 000 euro do dnia 1 stycznia 2010 r. oraz całkowite zniesienie do 2012 r.) (art. 5);
- klauzulę przeglądu (art. 12).

Pojawienie się SEPA i przyjęcie dyrektywy w sprawie usług płatniczych na nowo kształtuje sektor płatności w Europie. W szczególności popularny elektroniczny instrument płatniczy – polecenie zapłaty – będzie dostępny na zasadzie transgranicznej od listopada 2009 r.

W celu utworzenia w pełni spójnych ram prawnych dla wszystkich elektronicznych instrumentów płatniczych w Europie i uniknięcia wszelkich niejasności, jakie mogą wynikać z różnic pomiędzy aktami prawnymi, brzmienie rozporządzenia, a zwłaszcza zawarte w nim definicje, powinny zostać dostosowane do dyrektywy w sprawie usług płatniczych (2007/64/WE).

Zaproponowane przez Parlament poprawki ulepszą wniosek COM w następującym zakresie:

- uściślenie definicji oraz pojęcia „odpowiednich płatności”;
- rozporządzenie powinno wskazać, że właściwe organy zostaną zobowiązane przez państwa członkowskie do skutecznego monitorowania rozporządzenia i podjęcia wszelkich koniecznych środków w celu zagwarantowania zgodności z nim;

- wyjaśnienie, tj. zawarcie dalszych informacji w art. 9 (współpraca transgraniczna) dotyczących zasad współpracy pomiędzy właściwymi władzami i pozasądowymi organami rozjemczymi z różnych państw członkowskich także mogłoby okazać się przydatne.

21.1.2009

OPINIA KOMISJI PRAWNEJ

dla Komisji Gospodarczej i Monetarnej

w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie płatności transgranicznych we Wspólnocie
(COM(2008)0640 – C6-0352/2008 – 2008/0194(COD))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Aloyzas Sakalas

POPRAWKI

Komisja Prawna zwraca się do Komisji Gospodarczej i Monetarnej, jako do komisji przedmiotowo właściwej, o naniesienie do swojego sprawozdania następujących poprawek:

Poprawka 1

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 6 – ustęp 1 – akapit drugi a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Państwa członkowskie mogą wyznaczyć istniejące instytucje do działania jako właściwe organy.

Poprawka 2

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 7 – ustęp 1 – akapit pierwszy a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Państwa członkowskie mogą skorzystać w

*tym celu z istniejących procedur lub
poszerzyć ich zakres.*

Poprawka 3

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 9

Tekst proponowany przez Komisję

Wspomniane w art. 6 i 8 właściwe organy i pozasądowe organy rozjemcze poszczególnych państw członkowskich aktywnie współpracują przy rozstrzyganiu sporów transgranicznych.

Poprawka

Wspomniane w art. 6 i 8 właściwe organy i pozasądowe organy rozjemcze poszczególnych państw członkowskich aktywnie ***i pilnie*** współpracują przy rozstrzyganiu sporów transgranicznych.

PROCEDURA

Tytuł	Płatności transgraniczne we Wspólnocie
Odsyłacze	COM(2008)0640 – C6-0352/2008 – 2008/0194(COD)
Komisja przedmiotowo właściwa	ECON
Opinia wydana przez Data ogłoszenia na posiedzeniu	JURI 21.10.2008
Sprawozdawca komisji opiniodawczej Data powołania	Aloyzas Sakalas 3.11.2008
Data przyjęcia	20.1.2009
Wynik głosowania końcowego	+: 19 -: 0 0: 0
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Carlo Casini, Bert Doorn, Monica Frassoni, Giuseppe Gargani, Neena Gill, Klaus-Heiner Lehne, Katalin Lévai, Antonio López-Istúriz White, Manuel Medina Ortega, Hartmut Nassauer, Aloyzas Sakalas, Eva-Riitta Siitonen, Francesco Enrico Speroni, Diana Wallis, Rainer Wieland, Jaroslav Zvěřina, Tadeusz Zwiefka
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Eva Lichtenberger, Jacques Toubon

PROCEDURA

Tytuł	Płatności transgraniczne we Wspólnocie		
Odsyłacze	COM(2008)0640 – C6-0352/2008 – 2008/0194(COD)		
Data przedstawienia w PE	13.10.2008		
Komisja przedmiotowo właściwa Data ogłoszenia na posiedzeniu	ECON 21.10.2008		
Komisja(e) wyznaczona(e) do wydania opinii Data ogłoszenia na posiedzeniu	IMCO 21.10.2008	JURI 21.10.2008	
Opinia niewydana Data decyzji	IMCO 5.11.2008		
Sprawozdawca(y) Data powołania	Margarita Starkevičiūtė 24.9.2008		
Rozpatrzenie w komisji	5.11.2008	11.12.2008	20.1.2009
Data przyjęcia	11.2.2009		
Wynik głosowania końcowego	+: 33	–: 0	0: 0
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Mariela Velichkova Baeva, Paolo Bartolozzi, Zsolt László Becsey, Pervenche Berès, Sharon Bowles, Udo Bullmann, Manuel António dos Santos, Christian Ehler, Elisa Ferreira, Ingo Friedrich, Jean-Paul Gauzès, Donata Gottardi, Benoît Hamon, Karsten Friedrich Hoppenstedt, Sophia in 't Veld, Othmar Karas, Wolf Klinz, Astrid Lulling, Sirpa Pietikäinen, John Purvis, Bernhard Rapkay, Dariusz Rosati, Antolín Sánchez Presedo, Olle Schmidt, Peter Skinner, Margarita Starkevičiūtė, Ivo Strejček, Ieke van den Burg, Sahra Wagenknecht		
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Mia De Vits, Werner Langen, Gianni Pittella, Eva-Riitta Siitonen		
Data złożenia	16.2.2009		